

Ἡ Δημιουργία τῆς Ματθαϊκῆς Ἱεραρχίας

Τὴν 26^η Αὐγούστου 1948, ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Ματθαῖος μετὰ τῶν ἐλαχίστων αὐτοῦ κληρικῶν (ένός πρωτοσυγκέλλου, 6 ἀρχιμανδριτῶν, 2 πρεσβυτέρων καὶ 7 ἱερομονάχων), ἀπεφάσησαν ὅτι δύναται ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης Ματθαῖος νὰ ἐκλέξη μόνος τοῦ 4 ἱερεῖς καὶ νὰ θέσῃ αὐτοὺς ὡς μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Παρατάξεώς του, καὶ ἡ Σύνοδος ταύτη (ένός καὶ μόνου Ἐπισκόπου καὶ 4 ἱερέων) νὰ προβῇ εἰς ἐκλογὰς νέων Ἐπισκόπων. (Εἰς τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τῶν πράξεων τῆς Συνόδου ταύτης ἀναφέρεται καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Μοναχοῦ Μωϋσέως τῶν Ἀθικίων. Ἡ ἀναφορὰ ταύτη ὅμως εἶναι ψευδέστατη διότι ὁ Μοναχὸς Μωϋσῆς ἀπεβίωσε τὸ 1946!) Κατόπιν ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος ἐδιάλεξεν τέσσερεις ἱερεῖς καὶ ἔθεσεν αὐτοὺς ὡς μέλη τῆς πενταμελῆς Συνόδου τῆς Παρατάξεώς του. Πρόεδρος τῆς Συνόδου ἦτο ὁ ἴδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος καὶ μέλη ὁ Ἡγούμενος κ. Γεδεὼν Πάσιος, οἱ Ἱερομόναχοι κ. Κάλλιστος Μακρῆς καὶ Ἀθανάσιος Ἀνέστης, καὶ ὁ Πρωτοσύγκελλος π. Εὐγένιος Τόμπρος.

Τὴν 28^η Αὐγούστου 1948, ὁ Ἐπίσκοπος Ματθαῖος μετὰ τῶν τεσσάρων ἱερέων ἐξέλεξαν διὰ τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης Χορεπισκοπῆς Τριμυθοῦντος τῆς Κύπρου τὸν Ἀρχιμανδρίτην Προηγούμενον κ. Γεδεὼν Πάσιον. Ἡ χειροτονία ἔγινε τὴν 1^η Σεπτεμβρίου 1948 ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης κ. Ματθαίου ὡς μόνου Ἐπισκόπου ἐνῶ τὴν θέσιν τῶν ἀπουσιαζόντων ἐτέρων ἐπισκόπων ἀνέλαβαν 5 ἀρχιμανδρίται, 7 ἱερομόναχοι καὶ 1 πρωτοσύγκελλος, οἱ ὅποιοι ἔδωσαν τὴν «μαρτυρίαν» ἐπιθέτοντες τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Γεδεὼν κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὑφ' ενός χειροτονίας παρὰ τοῦ Βρεσθένης κ. Ματθαίου.

Οἱ Ἐπίσκοποι Κορινθίας κ. Κάλλιστος, Θεσσαλονίκης κ. Δημήτριος, Πατρῶν κ. Ἀνδρέας, Βρεσθένης κ. Ματθαῖος (κάθοντα), καὶ Τριμυθοῦντος κ. Σπυρίδων

Τόσον ή έκλογή όσον και ή χειροτονία του Τριμυθούντος κ. Σπυρίδωνος ήτο άντικανονική δια τούς έξής λόγους:

- 1) **Πρώτον διότι** έγεινε «ύπερορίως». Ο Έπίσκοπος Βρεσθένης κ. Ματθαίος και οί τέσσερεις ιερείς της «Προσωρινής Συνόδου της Εκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ελλάδος» δέν είχαν τó εκκλησιαστικό δικαίον νά προβούν εις έκλογάς δια μιᾶς χωρεπισκοπής της Αυτόκεφάλου Εκκλησίας της Κύπρου. Ο καταστατικός χάρτης της Εκκλησίας της Κύπρου όρίζει ότι όταν ύπάρχη έλειψις επισκόπων εις την νήσον, πρέπει νά συγκροτηθῇ τοπική σύνοδος του κλήρου και λαού της Κύπρου και νά ψηφήσουν και εκλέξουν νέους επισκόπους.
- 2) **Δεύτερον διότι** έγεινε «παρ' ένορίαν». Ως Έπίσκοπος Βρεσθένης ό κ. Ματθαίος δέν είχε τó εκκλησιαστικό δικαίον νά χειροτονήσῃ Έπίσκοπον εις την Κερατέαν Αττικής, δηλαδή εις την περιφέρειαν της Μητροπόλεως Αθηνών, διότι ποτέ δέν έγεινε ό κ. Ματθαίος τοποτηρητής Αθηνών. Η χειροτονία έπρεπε νά λάβῃ μέρος εις τόν χῶρον της Έπισκοπής Βρεσθένης, δηλαδή εις τόν νομόν Λακωνίας όπου στέκει ή Μονή Παντανάσσης του Κάστρου του Μυστρά.
- 3) **Τρίτον διότι** έγεινε ύφ' ενός επισκόπου. Η εκκλησιαστική ιστορία δέχεται την ύφ' ενός χειροτονία μόνο εάν ή έκλογή (τό ψήφισμα) γίνει υπό τουλάχιστον ενός ή δύο έτέρων επισκόπων, και τούτο μόνο μέ την έγκρισιν του Προέδρου της Ιεράς Συνόδου. Όσον δικαίον και νά είχε ό Έπίσκοπος Ματθαίος, ή εκκλησιαστική ιστορία και τὰ ύπομνήματα τὰ όποια έτύπωσαν οί ίδιοι οί Ματθαϊκοί επισήμως εις τόν «Κήρυκα Γνησίων Όρθοδόξων» την 1^η Νοεμβρίου 1948 αποδείχνουν σαφέστατα ότι και δικαίον νά είχαν οί ύφ' ενός χειροτονούντες, πάλιν αί χειροτονίαι έχρειάζοντο Συνοδικήν Κρίσιν δια νά λάβουν την εκκλησιαστικήν κανονικότητα και συνήθος έδικάζοντο εις ποινάς προσωρινής άργίας τόσον οί χειροτονούντες όσον και οί χειροτονηθέντες. Αλλά βεβαίως ή χειροτονία του ύφ' ενός χειροτονημένου ποτέ δέν έπαραλαμβάνετο, αλλά έπρεπε νά λάβῃ Συνοδικήν άναγνώρισιν ως άντικατάστασιν της έλλείψεως δευτέρου και τρίτου επισκόπου εις τόν ψήφον, και έπρεπε νά λάβῃ επίσης μυστηριακήν «μαρτυρίαν» (δια του μυστηρίου της έξομολογήσεως – συγχωρητικής εϋχῆς μετ' έπιθέσεως τών χειρῶν) υπό τουλάχιστον δύο επισκόπων ως άντικατάστασιν της έλλείψεως τών «μαρτυρούντων επισκόπων» εις την ήδη γενομένην χειροτονίαν. Οί ίδιοι οί Ματθαϊκοί δέν άποκλείουν τούτο ως άποκατάστασιν της κανονικότητος της ιεραρχίας των εις τὰ ύπομνήματα τὰ όποια έτύπωσαν την 1^η Νοεμβρίου 1948 ως άπολογία της ύφ' ενός χειροτονίας. Επίσης οί ίδιοι οί Ματθαϊκοί έφήρμωσαν άκριβώς τούτο κατά τó 1971 όταν έθεσαν τó θέμα της ύφ' ενός χειροτονίας εις την κανονικήν

Σύνοδον τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς διὰ νὰ λάβουν τὴν ἀναγνώρησιν ὡς ἀντικατάστασιν τοῦ μὴ γενομένου κανονικοῦ ψήφου καὶ ἐδέχθησαν τὴν συγχωρετικὴν εὐχὴν καὶ ἐπίθουσιν τῶν χειρῶν («χειροθεσίαν») ὑπὸ δύο ἐπισκόπων διὰ νὰ λάβουν τὴν μυστηριακὴν «μαρτυρίαν» ὡς ἀντικατάστασιν τῆς μὴ γενομένης μαρτυρίας δύο ἐτέρων ἐπισκόπων εἰς τὴν ἤδη γενομένην χειροτονίαν τοῦ Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος κ. Σπυρίδωνος τὸ 1948.

Τότε ἀφοῦ ἀπὸ τὸ 1948 μέχρι τὸ 1971 ἡ Ἱεραρχία τῆς Ματθαϊκῆς Παρατάξεως ἦτο ἔγκυρος ἀλλ' οὐ κανονικὴ, ὑπῆρχε κανονικὸς λόγος νὰ μὴν παρεδέχοντο οἱ Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ τὴν ὑφ' ἑνὸς χειροτονίαν καὶ τὴν ἱεραρχίαν γενικότερα τῆς Ματθαϊκῆς Παρατάξεως. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ μὴ δεχόμενοι τὴν ὑφ' ἑνὸς χειροτονίαν τοῦ 1948 ἔλαβαν ἐπίσης ἔγκυραι ἀλλ' οὐ κανονικαὶ χειροτονίαι τὸ 1960 καὶ 1962.